

NOVICE V SLIKAH

PRICOGA »DOMOLJUBA« IN »SLOVENSKEGA GOSPODARJA«

NOVEMBER IN DECEMBER ★ 1929 ★ LETNIK IV. ★ ŠT. 11. IN 12.

Božična skrlivnost.

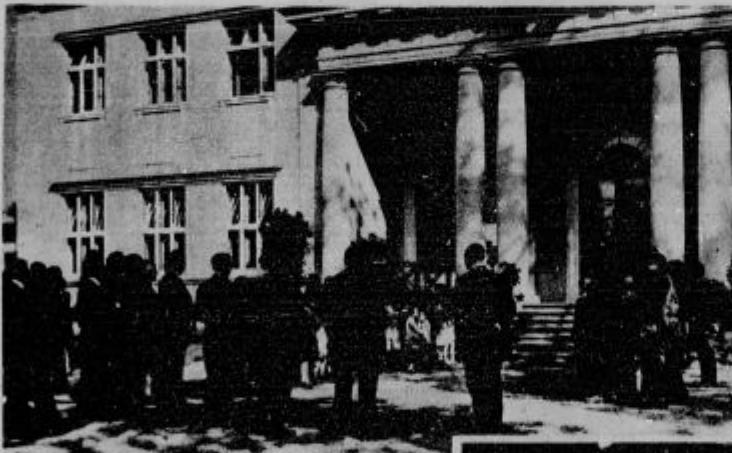
Sv. Križ nad Jesenicami.

Največ Domoljubov!

Vsako leto tekmujejo po Sloveniji posamezne župnije, katere izmed njih prvači pri čitanju Domoljuba. Letos je prišla na prvo mesto župnija Sv. Križ nad Jesenicami, katere šteje 50 hiš ter prejema 48 izvodov Domoljuba. Dosegla je 16%, torej v odstotkih najvišjo dosegljivo število. Ta zavednost lepe gorake župnije, med katero kraljuje v vsej krasoti Oolica, je najsilnejši vzor vsem katoliškim Slovencem, kako je treba vrátili veliko dolžnost, ki jo ima vsak katoličan do katoliškega tiska. Čast faranom Sv. Križa pod Oolico!

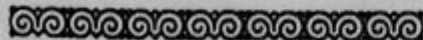

Oolica s Kadltnikovo kočjo.

Mladinski dom v Mariboru,

otvorjen 6. oktobra t. l., je ena najlepših socialno-skrbstenih naprav bivše mariborske občinske uprave, kateri načeljuje aglini župan g. dr. Al. Juvan. Slika nam predstavlja trenutek, ko mestni župan odvarja dom.

*Da bi bili vsi naši naročniki in
čitatelji deležni, milostid, obrote
in usmiljenja božičnega Deteta,
iskreno želita*

uredništvo in uprava

Domoljuba

in

Slov. gospodarja.

Po mestnem parku: Iz srca do srca.

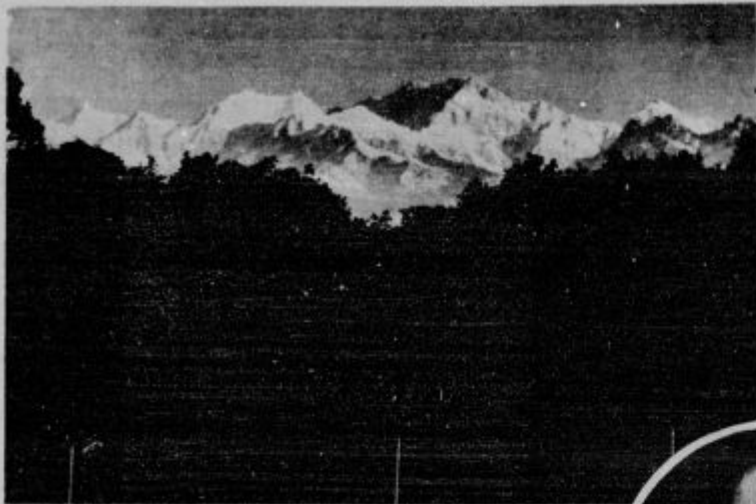
Naši slovenski fantje in moške v kanadskih šumah želijo vsem svojim domačim, prijateljem in znancem vesele božične praznike:

J. Štefanec,
 J. Svažič
 J. Šterk,
 M. Šterk,
 N. Babič,
 J. Vončina,
 J. Gajšič
 J. Jednak,
 J. Orahač,
 M. Mavrin,
 P. Rode,
 J. Jevnikar,
 Zupančič,
 J. Rečetar.

Drago Mednarodno Pomoljubje.
 Jaz J. Štefanec. Vas radničnik "Pomoljubje"
 Vas Vladimir Proom kakor tudi vse drugje naj bi
 komisarati to. Vas tako prosimo dati to naše tople
 slove tudi v Pomoljubje to delamo pri tej masini
 v Limer.

Slovenski misijonarji v Indiji

Pogled na Himalajo, najvišje pogorje sveta (skoro 8900 m).

Spodaj:
Slovenski jezuit *Joan Udovc*, ki je odšel meseca novembra kot misijonar v Indijo.

Spodaj: Cerkev v *Malayadipattin*, ki ima ločene prostore za različne kaste, ker bi višje kaste sicer sploh ne prihajale v cerkev.

Sestre pri pouku domačinov v Bengaliji. Vseled pomanjkanja sredstev za zgradbo cerkve ali vsaj barake se vrši pouk pod mlilim nebom.

Spodaj:

Trije slovenski misijonarji, ki delujejo že več let v Indiji, o. Mesarič in brata Vizjak.

Na levi:
Slovenski jezuit *Franc Drobnič*, ki je pred enim mesecem odšel misijonarji v Indijo.

Poganski tempelj sekte *Dalna* v Kalkuti v Indiji.

„Matl Indija“, tako imenujejo Indijci svojo domovino! Velika je kakor polovica Evrope, preživlja pa 325 milijonov ljudi. O nekdanji Indiji poseben čar. Nebotični vrhovi Himalaje (10 vrhov je nad 8000 m visokih) stoje na severu kakor zveste straže čarobne dežele. Južno od njih se razprostirajo nepregledne ravani in poljane, pokrite z divnimi nesadji riža, palm in sedežev vseh vrst. Tu v tem rajskem svetu valovijo neštete množice Indijcev, ki govorijo nad 100 različnih jezikov. Velikanske reke, Indus, Ganges itd., namakajo to divno zemljo in Indijci jih častijo kot svete reke. Neprodorne prašume in zarasla močvirja, džungle na pobočjih Himalaje in na izlivih rek dajejo zavetje krvočelnim tigrom, slonom, neštetim kačam in drugi zverjadi. Se danes poginja nad 50.000 ljudi letno od tigrov, kač in drugih živali. Od nekdanji so sanjali razni narodi o bajni Indiji. 2000 let pred Kristom so prišli svetlobarvni Arijci in podjarmlj dumače temnopolteno narode, Dravida in Munda. Ustvarili so visoko kulturo, ki se ponaša s prastarimi knjigami, pisanimi v svetlem jeziku „sanskrit“, z razkošnimi, fantastičnimi templji itd. Bramanska vera, ki šteje nad 200 milijonov privrženecv, je neznatna in fantastična; časti višja poduhovljena božanstva, doprinaša pa tudi krute žrtve neštetim višjim duhovom.

Razdeljeno je ljudstvo v tisoče kast, ki nimajo stika med seboj. V cerkvah imajo kaste svoje posebne prostore; morajo imeti posebne misijonarje; v šolah so otroci deljeni po kastah.

Danes je Indija v polnem vrvenju in razvoju. Indijci pravijo: Stara vera se je preživela; ali bo Indija krščanska ali mohamedanska. Indijci hrepentijo od nekdanji po Bogu in njegovem spoznanju, danes pa čutijo bolj in bolj, da bo njihovo hrepenenje utešil edinole pravi Bog, Kristus Kralj.

Cela plemena, cele pokrajine čakajo na poslance božje, a teh od nikoder ni, oziroma tako malo jih je, da podlegajo strašnim naporom.

Za Indijo se bje v 20. stoletju velik duševni boj. Tudi naši slovenski misijonarji hočejo stopiti v vrste bojevnikov za Kristusa Kralja.

Slovenski, veliki trenutek je napočil za naš narod! Zavedajmo se tudi mi, kakor drugi narodi, misijonske dolžnosti. Molitev, žrtve, miloščina so darovi, ki jih naj mi prinašamo.

Spodaj:
Slovenski jezuit *Stanko Poderžaj*, ki je odšel v novembru misijonarji v Indijo.

Spodaj: *Franč. T. Roche*, prvi indijski škof domačin z zastavo sv. Terezije, začetnice misijonov.

Poganska šola v Indiji.

Indijske redovnice-domačinke, hčerke sv. Ane v Morapai.

Spodaj:

Tibetanka. Tibet je tujcem še danes nedostopen, enako tudi misijonarjem. Leži 5000 m nad morjem in šteje 10 milijonov prebivalcev.

Na desni:

Tibetanček. Ogromna pokrajina Tibet je na severu gorovja Himalaje, zadnja pe na jugu.

Novo cesto

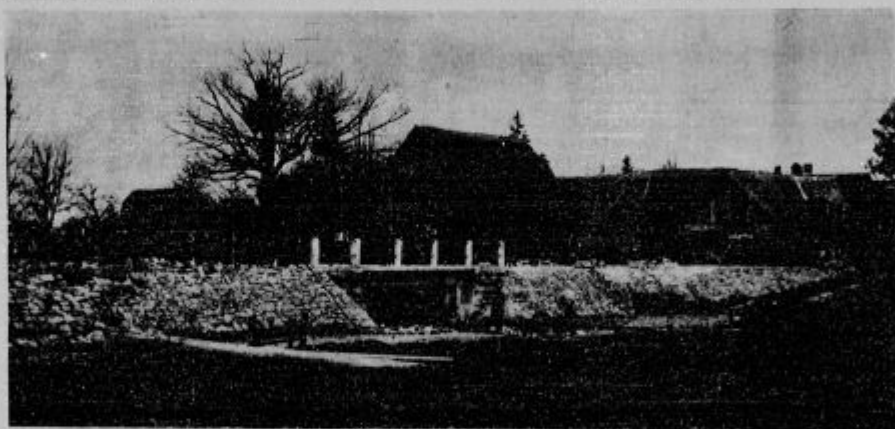
čez vas Viševk (občina Stari trg pri Ložu) je dne 10. nov. t. l. otvoril takratni oblastni komisar dr. Marko Natlačen. Dolga je 2 km. Vsa večja višja mostova omogoča promet skozi obljudeno dolino ob času, ko je glavna cesta pri Pudobu 2 m pod vodo. Gradnja ceste stane okrog 600.000 Din. Od teh je polovico prispevala bivša ljubljenska

Prvi del nove ceste: popravljene in zloženi most v Skadulci.

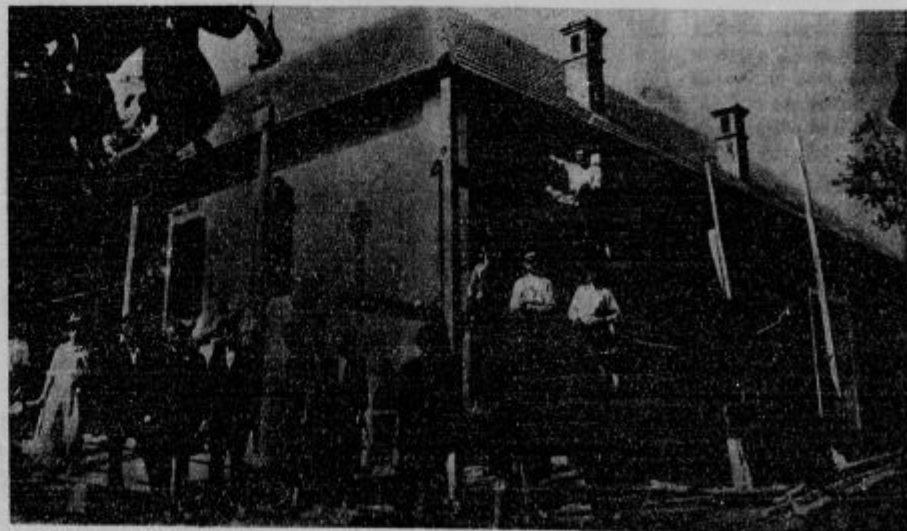

oblast, polovico pa cestni okraj. Delo je trajalo nad eno leto, od proračuna se je prihranilo okrog 150.000 Din. Nova cesta bo v korist celi bližnji in daljni okolici, zlasti ob nastopu vode.

Novi most pri Belem malnu z naspom. - Zadalj Ralna gora.

Zadnji del nove ceste čez Viševk: novi most pod Viševkom, pod njim napajališče.

Prosvetno društvo v Beli cerkvi na Dolenjskem gradi svoj društveni dom.

**In še slovenski
rudarji**

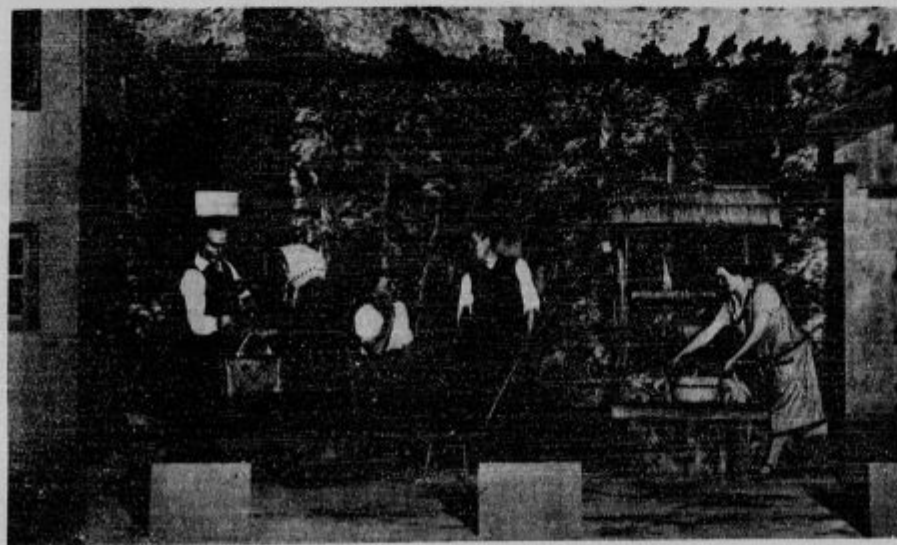
iz Kanade so v duhu pri domačih jaslicah in se vesele s svojimi v stari domovini: M. Lunder, Koprivnik, Franc Šparmbek, Fr. Kraševac, E. Olavan, J. Kaplan, J. Kraševac, Fr. Intihar, A. Škulj, J. Cimperman, A. Snel, St. Skufca, A. Zadnik, J. Hrovat, J. Grebenc, A. Ogrinc, Al. in Ant. Kobetič, J. Balkovec, J. Valentič, P. Mirosravič.

Štirje slovenski delavci v šumi južne Amerike (oni pravijo: sužnjene južne) Trije iz okolice Mokronoga. Eden je Goranjec.

*Naši fantje
v 5. brdski
diviziji v
Debru.*

Prizor

iz 1. dejanja Finžgarjeve drame:
Razvaline življenja.
Igralo Prosvetno društvo v Dobu pri Domžalah.

V Miklavževih in Ježuškovih fabrikah

Miklavža poznajo dobro naši otroci, po deželi in po mestih in po delavskih okrajih, po njegovih obilnih darovih: punčkah, konjičkih, vozičkih, pa še po sto drugih dobrih in prijaznih stvarih in tudi po šibah, ki so morda najpotrebnejše. Mestni otroci poznajo tudi Ježuška, ki jim na božično noč polaga vprav Miklavževe darove pod razsvetljeno drevesce. Nič pa ne pomislijo otročiči, kje Miklavž in Ježušek kupita vse te darove in kje se delajo. Ne v nebesih, to pa zato ne, da dasta zaslužiti stotim ubogim družinam, ki izdelujejo v dolgih zimskih večerih vse te igrčke. Zlasti v Nemčiji se mnoge družine po deželi celo zimo pečejo z izdelovanjem teh drobnič, ki jim prinese dovolj kruha.

Na prvi sliki vidimo pridne delavke, ki se pečajo z lepimi in mehкими frizurami okrogloličnih punčk s svetlimi očmi in majhnimi noski.

Na drugi sliki občudujemo spretno roko, ki zna naslikati na male zvončke, s katerimi Ježušek pociंगlja na božično noč na to ubogo zemljo k svojim najljubšim bratcem in sestricam: k otročičkom, pol-

no lepih rožic. Vozičkov pa nič koliko na tretji sliki. Starejši dve sestri pritrujeta lojtrce, Jerica ob štedilniku natika „teško“ kolo in mala Bredica že naprega konjička ter srčno želi, da bi kmalu posadila na voziček svojo punčko ter jo peljala v deveto deželo.

Naročniki!

Ostanite zvesti Domoljubu in Slovenskemu gospodarju, ker sta vam oba ostala zvesta ob dobrih in težkih časih ter sta bila vedno in povsod na strani delovnega ljudstva — tudi takrat, kadar sta morala zato trpeti preganjanje.

V krščansko hišo naj hodí samo krščanski časopis. Veri sovražen ali celo samo versko mlačen list je zapeljivec v družini, hudobni duh, ki je duševno uničil že nešteto družin.

Katoličani, zavedajte se dolžnosti do katoliškega tiska.

